

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XVI. Ut lite pendente nihil innovetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

sante, contumax dicitur. c. 6. in fin. §.
contumacia variis modis coērceur. Re
reus contumax damnatur in expensas
c. 6. in fin. quod obtinet etiam in actione
per contumaciam absuit: & insuper a
novam citationem non admittitur, ne
veat se in assignato termino compari
Inf. lib. 6. c. 1.

*XV. De eo qui mittitur in possessionem
rei servandæ causa.*

Sectando actor mittitur in possessionem
servandæ & custodiæ causa, si modob
lis causa, ut actor in possessionem mit
tit. *Sup. ut lit. non contestat. c. 3.* id est, i
stio sit de rebus profanis, non de dignis
seu personatu, vel beneficio ecclesiastico
tinendo: tunc enim non est locus mis
in possessionem, sed proceditur ad sententia
definitivam. *Inf. lib. 6. c. un.* vel contum
censuram ecclesiasticam coērgetur, &
2 compellitur. *d. c. 3. §.* Ergo qui in posses
sionem missus est rei servandæ causa, tan
tum studiam habet. *d. c. 3.* sed reo intra
non offerente cautionem se judicio statu
possessionem obtinet. *c. 1. § 2.*

XVI. Ut lite pendente nihil innovetur.

Superioris tituli doctrina est exceptio
regulæ, Lite pendente nihil est innova
tum.

Lis pendere dicitur non solum post
intestationem. Inf. de verb. signif. c. ex par-
to. sed etiam (ut Doctoribus placet) post
intestationem reo intimatam, usque ad senten-
ciam definitivam c. 1. & 2. imo etiam post
sententiam definitivam, si ab ea sit appella-
tum. Sup. de offic. judic. deleg. c. pastoralis 28.
prevere. & Inf. de sentent. & re jud. c. 1.
de appellat. c. sape contingit. 44. vers.
alvis.

XVII. De sequestratione possessionum, &
fructuum.

Eratio res sequestrantur. Sup. de dolo &
contumac. c. 2. De sequestratione dixi ad

XIX. De confessis.

Consequenter agitur de confitente: de
quo dixi D. eodem tit.

XIX. De probationibus.

Cum dictum sit de reo contumace, vel
confitente: superest, ut dicatur de reo in-
ficiante. Contra hunc debet probare actor,
quod intendit. De probationibus agitur cum
in genere, ut & D. & C. eod. tit.

XX. De testibus, & attestationibus.

Tum in specie. Cum autem aliæ sint pro-
bationes proprie dictæ, aliæ verius rele-
vationes ab onere probandi, quam probatio-
nes: